

det at give Lovforslagets § 2 en ny Affattelse. Dette er blevet nødvendigt, da Lovforslagets § 2 staar i nøje Forbindelse med den Varighedsregel, Lovforslagets § 1 indeholder. Efter den af Udvalget foreslaaede Ændring af sidstnævnte Regel har den besværlige og besværende Anmeldelse af Eneretshaveren til Ministeriet, som § 2 foreskriver, ingen Interesse og kan derfor bortfalde. Da der fremdeles ikke er tilstrækkelig Grund til at bevare den i Loven af 1865 foreskrevne Anmeldelse m. m. af Billedet, har man i den foreslaaede Affattelse af § 2 i Overensstemmelse med den nye norske Lov indskrænket Betingelserne for Eneretten til offentliggjorte Arbejder til det mindst mulige, nemlig Angivelse af Eneretshaverens Navn (Firma) samt overensstemmende med den gældende Ret, Forsyning med Ordet „Eneret“.

Med Hensyn til § 3, der handler om Enerettens Overgang til andre Personer end den første Indehaver, foreslaas under Nr. 5 kun det, at Paragraffen faar Plads efter § 4. Dette finder man naturligt, da § 4 handler om en fra første Færd gældende Betingelse for Rettens Udøvelse, omend i en anden Retning end § 2, nemlig ligeoverfor Privatlivets Fred.

Regelen i § 4, der herefter vil blive § 3, finder man meget velgrundet, men foreslaar dels Undtagelsen i Paragraffens andet Stykke indføjet i første Stykke i en noget omformet Skikkelse (Ændringsforslag 6 b.), hvorved formentlig Privatlivets Fred bedre værnes, dels selve dette Værn udvidet til at gælde ogsaa Ting, der dækkes af Privatlivet (Ændringsforslag 6 c.).

De Indskrænkninger i Eneretten, som §§ 5 og 6 indeholde, bør i alt væsentligt bibeholdes. Kun har man ved Ændringsforslag Nr. 7 foreslaaet en anden Affattelse af § 6, 2det Stykke, der handler om den Adgang, der gives Aviser og Tidskrifter til, til Trods for Eneretten, at offentliggøre Portrætter. Man bifalder ganske, at denne Adgang bør indskrænkes til Portrætter, der ere tagne efter Bestilling. Men dels maa Adgangen udvides til under

samme Betingelse at omfatte ogsaa de Billeder af Ting, der, ifølge Ændringsforslag 6 b., ligestilles med Portrætter, dels har man i Almenhedens Interesse ment, at den periodiske Presse kan fritages for at forskaffe sig det Samtykke af den portrætterede (eller Tingsbesidderen) eller hans efterladte, som ordentligvis er Betingelse for Optagelser, naar det gælder en øjeblikkelig, offentlig Interesse. Denne sidste Indskrænkning i, hvad der regelmæssig skyldes Privatlivets Fred, findes paa lignende Maade i den nye norske Lov som og i den noget ældre tyske Lov.

Ændringsforslaget Nr. 8 til § 7 retter blot en indløbet Fejl i Udtrykket. Ændringsforslaget Nr. 9 retter paa et enkelt Sted § 8 i Lighed med, hvad der er vedtaget i Forfatterloven. I øvrigt bemærkes ved § 8, at Ansvar for Uagtsomhed her ganske maa afgøres efter de almindelige Regler, hvilke ogsaa hjemle, at Agtpaaagivenhedskravet kan være mere eller mindre strengt efter Medvirkningens Beskaffenhed.

Ved Ændring Nr. 10 foreslaar man en anden Affattelse af § 9. Den ringere Adgang til at skaffe sig Sikkerhed om Eksistensen af en Eneret, hvilken ved den foreslaaede ændrede Affattelse af § 2 vil være til Stede, medfører naturligt, at Adgangen til Ansvarsfrihed maa udvides. Dette er Meningen med den forandrede Affattelse. Samtidig har man, for at koncentrere noget den med § 9 begyndende Paragrafrække, foreslaaet, at § 9 i den forandrede Affattelse optages som sidste Stykke af § 8.

Lovforslagets § 10 udgaar som Følge af den ændrede Affattelse af § 2 (Ændringsforslag Nr. 11). Sving, begaaet ved de i den ændrede § 2 krævede Angivelser, vil være strafbar efter almindelig borgerlig Straffelovs § 257.

Ændringsforslagene til § 12 (Nr. 12 a g b) samle §§ 11 og 12 til een Paragraf, og § 12 ændres i Medfør af de ved § 4 foreslaaede Ændringer. Lignende Forklaring have Ændringsforslagene Nr. 13